

Chráni za tmy

j+s 16. 3. 2025

*Řekl Ježíš těm, kteří pro něho přišli, kněžím, velitelům
Jako na povstalce jste na mne vyšli s meči a holemi.
Nezvedli vámi v chrámě, a nevztáhli jste na mne ruce. Ale
já, vládám tmy.“ Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova
dvoráka. Když zapálili uprostřed nádvoří oheň
přisedl mezi ně i Petr. A jak seděl tvář k ohni, všimla
se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také
jeho učedník.“ Řekl: „Vůbec ho neznám.“ Zakrátko ho spatřil někdo
z nich.“ Petr odpověděl: „Nejsem!“ Když
ho zatkli, tvrdil zase někdo: „I tenhle byl určitě s ním, vždyť
ho viděl.“ Řekl: „Vůbec nevím, o čem mluvíš!“ A ihned, ještě než
ho zatkli, tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a
řekl: „Dřív než dnes kohout
řekne třikrát.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal.*

*Je tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je
jeho, jemuž Hospodin nepravost nepočítá, v jehož
nepravosti. Mlčel jsem a moje kosti chřadly, celé dny jsem
ležel v noci na mně těžce ležela tvá ruka, vysýchal mně
jeho žáru. Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji
nepravost zakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své
nepravosti, hřích můj.“*

Ježíšova zatčení a trápení. Jeden z jeho blízkých ho
co udělal, to přesně nevíme, a tak to odhadujeme
jako to, o tom prostě něco pomyslíme po svém. Asi jako když
někdo nás překvapí tím, co udělal, a vy nevíte proč, anebo
v podobné situaci něco pomyslí (či vymyslí) o vás.
Když dennodenně v chrámu, kde ho lidé potkávali, a nic
neřeklo říct, co se kde stalo nebo čím je tak podráždil, že
pak. Teď si pro něj přišli kněží, stráž a její velitelé a pár
jich a ozbrojili se na to meči a holemi, jako by šli chytat

teroristu. Kdyby byl ten výjev na obrazovce, viděli byste
jednotku, jak ho odvádí. Ten obrázek by mohl být
vedou opravdu nějakého teroristu, když na něj mají m
i podporu spoluobčanů: spousta z nich pro něj bude b
trest smrti. Hlas lidu není hlas Boží, ale bývá silný a ve
ovlivnit. Ke spravedlnosti to však může mít na míle da
Ježíš jim tenkrát řekl: „Toto je vaše hodina, vládám t
srozumitelná: když vyhraju bitvu nebo válku nebo volb
velká chvíle, moje vítězná hodina. Ale může to být sou
tmy (aniž bych o to stál).

Ta Ježíšova věta však říká ještě něco důležitého, co
přeslechnout: že někdy sice nemilosrdně vládne tma a
tváří, jako že už tu zůstane napořád, ale ono je to jinak
sice skutečně vynesli rozsudek a vlády se skutečně uja
časní vítězové v jejich službách, ale nezůstane to tak (v
překvapit o Velikonocích).

Když Ježíše zatkli, vedli ho do budovy, kde má být obz
Další z jeho blízkých, Petr, ho sledoval, ale raději zpov
dovnitř, zůstal na dvoře a přisedl si k ohni. Tam ho po
jakási služebná: „Tenhle byl s tou partou taky.“ Názor s
zil, ale pak se přidali další: „Taky jsi k nim patřil, vždyť i
a Petr se trochu lekl a bránil se: „Nepatřím k nim, toho
a vůbec nevím, o čem to tu mluvíte.“

Zachoval se jako zbabělec? Řekl bych, že ano. Zbylí
radši někam vytratil, ostatně také. Takže to byli všichni
bych to neřekl: vždyť jedna zkušenost, kterou nelze po
přece člověka se vším všudy celého. Petr se zachoval r
tmy dosáhla i na něj, a v tom zakokrhal kohout. Ohlaš
to tak kohouti dělávají. Kdo chce, může si vybavit, co v
strašných útrapách Jobovi Bůh: „Kdepak jsi byl, když js

um kohoutovi?“ Nevím, kolik rozumu má kohout, ale
té symbolice: stačila poznámka neznámé služky, aby
tmy, a tak už neříká „Pane, s tebou jsem hotov jít i
rt“, teď říká: „Nepatřím k němu, neznám ho a vůbec
o mluvíte.“ V tu chvíli bylo rozumné, že kohout zako-
že vlada tmy není všemocná a jednou skončí.
víli hořce rozplakal. Asi mu došlo, kam s ním život
e a právě proto to není ztracený případ.

žalmu se zpívá, jak šťastný je člověk, když mu Bůh
si, Bože, nepřipouštěl žádné vážné mínusy a už vůbec
al před lidmi, ale štěstí vypadá jinak. Já ti chtěl sloužit
be všechno, a pak stačí tak málo (třeba nevinná
žky nebo tak něco) a sebevědomí splaskne. Chce to
t si, že dělám chyby, a nemít lidem za zlé, že si jich
ak balvan, a ty ho zvedáš místo mě, díky.“

ohlásil, že každá tma jednou skončí. Tu se Pán obrátil
a ten se hořce rozplakal. Nezaznělo tu žádné „Vidíš,
ti to říkal“, nezaznělo tu nic než ta předzvěst světla,
ův pohled. Mimochodem, o Božím pohledu je v tom
lebuďte jak mezci, ty zdobí ohlávka a uzda, ale tobě
rozíravost, ukážu ti cestu a budu se na tebe dívat.“ To
hled, ale životní výbava: schopnost vidět víc než jen na
ozvání na cestu a laskavá přítomnost milujícího Boha.
al a vládla zrovna tma. Zanedlouho lidi budou žádat
rest smrti a veřejní činitelé jim vyhoví, když to tak
o, že má tma navrch jednou provždy, oni se tak její
í, ale tomu nepodléhejte. Ještě je tu přece ta schop-
jen na povrch věcí, ještě je tu to pozvání na cestu a
něž se na vás dívá.

Poslání a požehnání

Bůh vás má rád a vaše průšvihy mu v tom nezabrání
že bychom se jim neměli bránit: ale nebojujeme př
nýbrž proti moci a silám, které si je – a ovšem i nás – p
a ničí. Slibují, že vám dají něco lepšího než Bůh, a
podlehne. Ale Bůh vás má rád a ani vaše průšvihy mu
Ježíše vzkřísil jako prvního – díky němu jsme i my z
jsme Bohu blíž.

Ani nejtemnější noc Bohu neskryje to, nač se dívá: vidí
vidí, kam a kudy vede cesta, po níž jdete.
I když vám dojdou síly nebo když nevíte, co dál, je váš
vidí vaše nejistoty. Vidí zápasy, jež jste prohráli, vidí ú
(nebo jenom schovat), a vidí i radost, když vám nesch
Kéž se vám jeho slovo stane průvodcem k životní nad
zprávou, kterou můžeme přijmout a sdílet ji s lidmi ko